

„Sfânta Cruce este semnul împărătesc al biruinței lui Hristos Cel răstignit și înviat”

În Duminica a 3-a din Postul Sfințelor Paști, a Sfintei Cruci, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală, în care a evidențiat că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Marcu 8, 34-38; 9, 1) ne arată că, lepădându-ne de egoism, asumând crucea vieții, și urmând lui Hristos, ajungem la Înviere. Cu această ocazie, Patriarhul României a oferit monahiilor de la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” și „Sfânta Cuvioasă Parascheva” (Reședința Patriarhală) Diploma omagială cu medalie a anului 2020, în semn de prețuire și recunoștință pentru promovarea și susținerea valorilor creștine și a filantropiei.

Întâistătătorul Bisericii noastre a explicat motivul pentru care Sfinții Părinți ai Bisericii au rânduit ca a 3-a duminică din Postul Mare să fie dedicată cinstirii Sfintei Cruci. „Așa cum în mijlocul Raiului era pomul vieții, tot așa și în mijlocul postului este așezată Sfânta Cruce cea de viață făcătoare. Prin aceasta, Biserica a rânduit ca să ne amintim cum prin neascultare, nepostire și nepocăință, strămoșii Adam și

Eva au pierdut pomul vieții. Însă, Noul Adam, Iisus Hristos, prin ascultare deplină, prin postire și prin respingerea ispitelor plăcerilor și ispitelor durerii, a vindecat neascultarea protopărinților Adam și Eva și ne-a dăruit nouă pomul vieții, care este Sfânta și Dumnezeiasca Euharistie. Aceasta este centrul vieții Bisericii. Duminica Sfintei Cruci ne arată cât de importantă este lupta duhovnicească în urcușul nostru spre învierea sufletului din moartea pricinuită de păcat și spre sărbătoarea Învierii Domnului sau Sfintele Paști (...). În Duminica a 3-a din Postul Mare, Sfânta Cruce, simbolul iubirii smerite și milostive a lui Hristos, este un semn de întărire, de încurajare, de îmbărbătare pentru credincioșii care se află la mijlocul postului de 40 de zile, ce va fi apoi continuat cu Săptămâna Sfintelor Pătimiri ale Domnului”, a arătat Părintele Patriarh -Daniel.

În continuare, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat că Sfânta Cruce este simbolul suferinței și al biruinței, al Răstignirii, dar și al Învierii lui Hristos: „Duminica a 3-a din mijlocul Postului Sfintelor Paști pre-vestește Săptămâna Pătimirilor Domnului, dar și sărbătoarea Învierii Domnului. După cum împărații, intrând biruitori într-o cetate, trimiteau mai înainte semnele împărătești de biruință, tot așa, Hristos-Domnul ne arată în mijlocul postului semnul -biruinței Lui asupra păcatului, asupra iadului, asupra diavolului și asupra morții prin Învierea Sa. Semnul împărătesc al biruinței lui Hristos Cel răstignit și înviat este Sfânta Cruce. Ea este un fel de anticipare a săptămânii suferințelor lui Hristos, dar și a -biruinței Lui prin Înviere (...). De asemenea, această biruință a fost anticipată prin Schimbarea la Față a Domnului pe Muntele Taborului, în prezența a trei ucenici: Petru, Iacov și Ioan, ca pregătire a lor, ca atunci când Îl vor vedea pe Hristos răstignit să nu cadă în deznădejde, pentru că Cel răstignit este Domnul slavei, Cel care va învia din morți a treia zi. Duminica de astăzi prevestește deodată suferința, dar și biruința Mântuitorului și așa ne încurajează pe noi ca, trecând prin nevoințele postului, să simțim încă de pe acum bucuria Învierii Domnului și să continuăm această lucrare curățitoare și sfințitoare a vieții noastre”.

Preafericirea Sa a explicat faptul că Evanghelia din Duminica a 3-a din Postul Mare nu se referă la crucea din lemn pe care a fost răstignit Mântuitorul Iisus Hristos, ci la înțeleșul duhovnicesc al crucii.

„În Evanghelia Duminicii a 3-a din Postul Mare nu se vorbește despre Pătimirile Mântuitorului, ci despre răstignirea egoismului. De aceea, nici nu se poartă veșminte de culoare roșie în această zi, ci, fiind duminică, ziua Învierii, se poartă veșminte de culoare deschisă, arătându-ne că Hristos-Domnul a luat Crucea, dar El ajunge prin suferința crucii la bucuria Învierii. În lucrarea aceasta de răstignire a egoismului și de eliberare a iubirii care devine iubire milostivă, smerită și sfințită,

Mântuitorul arată că sunt trei trepte: lepădarea de sine, asumarea sau luarea crucii și urmarea lui Hristos (Marcu 8, 34). Lepădarea de sine înseamnă lepădarea de un mod egoist de a trăi, și anume să nu mai fim noi centrul atenției noastre, ci Hristos. Dumnezeu să fie centrul vieții noastre. Luarea crucii înseamnă asumarea tuturor neputințelor, neîmplinirilor și suferințelor din viața noastră, dar în același timp înseamnă și voința de a lupta pentru a birui păcatul, egoismul și toate ispitele din viața noastră. Asumarea crucii nu înseamnă doar asumarea lipsurilor și neputințelor, ci, așa cum spunea și părintele Dumitru Stăniloae, presupune și o luptă împotriva păcatului, împotriva patimilor și o luptă pentru a rămâne statornici în dreapta credință și în dreapta viețuire. Urmarea lui Hristos înseamnă a împlini în viața noastră voința Lui și prin aceasta noi, când suntem uniți cu Hristos Cel răstignit și înviat prin rugăciune, prin Sfintele Taine și prin fapte bune, simțim ajutorul Lui. El transformă -suferința noastră în biruință”, a reliefat -Patriarhul României.